

ÚTRAVALÓ

ÜNNEPI SZÁM

2013

Tartalom

<i>Ábrám Tibor: Ballagási ünnepi beszéd</i>	3
<i>Sipos Péter és Bató Viola: Ballagási búcsú</i>	6
<i>Nagy Angelika: Kedves Ballagó Diáktársaim!</i>	8
<i>Ábrám Tibor: Kedves Ballagó Kollégistáink! Kedves Kollégák!</i>	9
<i>Nyergesné Kövesdi Ágnes, Boda József:</i>	
<i>Kedves Diákotthoni Ballagók!</i>	10
<i>Szücsné Bottka Krisztina: Vallomás</i>	11
<i>Kerboltné Tóth Edit: Kedves Osztályom!</i>	14
<i>Taskó Márta: Búcsúbeszéd</i>	17
<i>Pro Excellencia díjasok</i>	20
<i>Kiemelkedő versenyeredményeket elért ballagó diákok</i>	20

Impresszum:

Útravaló

Szerkesztőség:

Lévay József Református Gimnázium és Diákotthon,
3530 Miskolc, Kálvin János utca 2.

Felelős kiadó: Ábrám Tibor igazgató

Felelős szerkesztő: Barócsi Angéla

Tördelő szerkesztő: Rácsok András

Készítette: Kapitális Kft. Felelős vezető:
Kapusi József

Fotók:

Szondi Eszter, Szabó Szilveszter, Kalina
Viktor tanulók - Lévay Média Műhely

Tablófotók:

Simon Gábor (Simon Fotó),
Szécsi Zoltán, Bátor Péter

Ábrám Tibor

Ballagási ünnepi beszéd

Miskolc, 2013. május 4., Kossuth utcai református templom

Kereken 100 kiterjedt család gyűlt most össze a Kossuth utcai templomban, hogy az osztályfőnökökkel, a tanárokkal együtt adjunk hálát a három osztályban immár elballagott, többségében nagykorú, de még éretté nem minden tekintetben nyilvánítható 101 tanulóért és velük együtt, azért, hogy mi szülők ajándékba kaptuk őket, azért, hogy Isten adott erőt, és néha bölcsességet is a nevelésükhöz, azért, hogy tanáraikként megismerhettük őket, taníthattuk őket, vezethettük őket az igazság megismerésére, akár szaktárgyi, akár lelki tekintetben.

A ballagásnak egy jól kialakult hagyománya van a Léwayban, minden mozzanatát számtalanszor, szinte rutinszerűen begyakorolhattuk, mégis minden ballagás, egyedi és megismételhetetlen.

Ez azt jelenti kedves diákok, hogy nem az a fontos, hogy milyen a díszítés az osztályteremben, milyen virágból van a ballagási csokrotok, és hogy nem szárad-e ki az évfolyam által ültetett tiszafa, hanem egyediségetekkel TI vagytok a legfontosabbak, és az, ahogyan meggazdagítottátok a Léwayt az elmúlt évek alatt, és az, ahogyan és amennyit a Léway, osztályfőnökeitek és tanáraitok formáltak rajtatok a közösen eltöltött évek alatt.

Miattatok és tőletek egyedi a mostani ballagás. A 12. A 31 tanulójától, a 12. C 37 tanulójától és a 12. D osztály 33 tanulójától.

Van egy virtuális díszvendége is a mai ballagási ünnepi istentiszteletnek, akit meghívtunk, de sajnos személyesen nem lehet jelen. Mégis díszvendégnek tekintjük Dr. Mányi Gézát, a Léway egykori öregdiákját, aki 1943-ban, azaz 70 évvel ezelőtt érettségizett a Léwayban. Az 1991-ben, a Léway öregdiákjai által az újrainduló intézménynek létrehozott alapítvány alapítói között volt, akik közül már csak ketten élnek. Egy emléklapot készítettünk számára, és ezt fogjuk eljuttatni. Engedjétek meg kedves diákok, hogy gondolatban oda üljön mindegyik osztályhoz. Gondoljunk rá is szeretettel és tisztelettel ezen a napon.

Az utolsó hetekben, a szerenád énekei közben, utolsó osztályfőnöki órákon még talán felelevenítettétek a 6 évvel, 5 évvel, vagy 4 évvel ezelőtti első emlékeiteket: az első találkozást egymással és osztályfőnökeitekkel a sikeres felvételi után, az éretlen tábor eseményeit, s aztán a gyorsan repülő

hétköznapi és ünnepnapok történéseit, szünetek, félévi és év végi bizonyítványok, kirándulások, versenyek, barátságok és diákszerelmek. Aztán a diákigazgató választás, a szalagavató, a „kis érettségik”, és mérföldes léptekkel közeledünk a mához, a Léwayban töltött évek szinte filmszalagként peregnek le előttetek.

Még a legutolsó megmérettetés hátra van, de bízunk abban, hogy akik tisztességgel felkészültek, azok szép eredményt érnek majd el az érettségi vizsgán.

Most pedig azok az utak, amelyek 6-5-4 évvel ezelőtt itt a Léwayban keresztezték egymást és összefonódtak, majd szorosán együtt haladtak, elválnak egymástól. Közületek mindenki a saját útjára lép. Mindenki igyekszik még utójára megszorítani a kezeteiket, jó tanácsot adni nektek, és így elbocsátani titeket.

Ti pedig fogadkoztok, hogy senkit és semmit nem felejtetek el, aztán eltelnek az évek, és az emlékek megkopnak. Sajnos a megmaradási törvények az emlékekre nem igazak, mert igazán csak az marad meg, amit szíved hústábláiba vés-

ve viszel magaddal: a szeretet, az egymásért és a közösséget értett felelősség, a jóra vágyás, és az a szándék, hogy ezért tenni is szeretnétek. Hiszem azt, hogy közületek sokan viszik mindezeket magukkal.

A búcsúzás pillanataiban mindenki igyekszik könnyeivel és érzéseivel küszködve valami okosat, maradandót mondani még nektek. Én viszont elsőként azt néztem meg, hogy ti mit üzentek a külvilágnak a ballagási meghívóra választott idézetekkel.

12. A osztály

„Ember vigyázz, figyeld meg jól világot,
Ez volt a múlt, emez a vad jelen,...
És mindig tudd, hogy mit kell tenned érte,
hogy más legyen.” (Radnóti Miklós: Ember vigyázz)

Kedves 12. A-sok, egy nagyon személyes idézetet választottatok. Azért, mert ezt az idézetet nem ti mondjátok, hanem ez nektek szól. Azt kívánom nektek, hogy kapjatok bölcsességet, „és mindig tudd, hogy mit kell tenned érte, hogy a világ jobb, emberibb legyen. Ne törődjétek a titeket erő negatív hatásokkal, a rossz példákkal, hanem tudjatok úgy élni, hogy a világ általatok legyen jobb.

12. C osztály

„... és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával,

hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.”

(Róm 12:2)

Köszönöm a C-seknek ezt az ígét, és azt kívánom nektek, hogy legyen életgyakorlatotokká, felismerni (megítélni) mi az Isten akarata az életemben, mi az, ami jó és helyes. Sokszor lesztek majd döntési helyzetben az életetek során. Ne feledjétek el ezt az ígét: ne igazodjatok e világhoz, mert csak így érthetitek meg Isten akaratát az életetekben. Az érett személyiséget ez jellemzi: nem a láthatókhöz igazodik, van abszolút etikai mércéje, amit mi emberek sokszor nem ütünk meg, de igazodhatunk hozzá, azaz törekedjétek ennek elérésére.

12. D osztály

„Mondom nektek: mi mindig búcsúznunk.

Az éjtől reggel, a naptól este,
A színektől, ha szürke por belepte,
A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Minden sebtől, mely fáj és égetett,
Minden képtől, mely belénk mélyedett,
Az álmainktól, mik nem teljesültek,
A lángjainktól, mik lassan kihűltek...”

(Reményik Sándor: Mi mindig búcsúznunk)

Búcsúzni alapvetően jó dolog. Ugyanis búcsúzni attól szokott az ember, akit ismer, akit szeret, és akivel szeretne ismét találkozni. Úgyhogy jó dolog búcsúzni tőletek kedves 12.D-s diákok, akiket én magam is tanítottalak, akiket szerettem, és akikkel szeretnék majdan sokszor találkozni az életben. És milyen jó, hogy legalább egy tagja van az osztálynak, akivel rendszeresen találkozom majd.

Azt helyezem a szívetekre, hogy legyenek olyan dolgok, amiktől viszont nem búcsúztok még: legyenek álmaitok, amelyek küldetést adnak és hajtanak benneteket, és tudjatok égni, lángolni ezekért az álmokért. Majd ezektől búcsúzni 60-70 év múlva elegendő, miután teljesültek.

Kedves Diákjaink! Köszönöm nektek ezeket az idézeteket!

Kedves Diákjaink! Figyeltem az elmúlt hetek eseményeit, igyekeztem ezekre ráhangolódni, visszaidézni azt az érzést, ami bennetek rezonál most, és így hozni nektek néhány gondolatot még a ballagási tarisznyátokba. Öt tanácsot kaptok még, és öt idézetet. Mivel kristálytisza és világos valamennyi, magyarázatot nem kell fűznöm hozzá. Fogadjátok szeretettel:

1. Nem vagytok egyedül az úton!

„Nem tudom, hogy hova visz az út, de tudom, hogy ki vezet.”

2. Légy úttörő!

„Vagy találunk ott utat, vagy építünk egyet.”

3. Kitartás! Kitartás! Kitartás!

„Az olyan helyekre vezető utakat, ahova érdemes eljutni, nem lehet lerövidíteni”

4. Tanuld az utadat!

„Bölcsé teszek és megtanítalak, melyik úton kell járnod.”
(Zsolt 32:8)

5. Járj ezen az úton!

Jézus mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához csakis énáltalam.” (Jn 14:6)

Kedves Diákjaink! Isten áldjon meg benneteket életutatok során!

Ballagási búcsú:

Sipos Péter 12. A és Bató Viola 12. D

*„Ma iszonyú nagy kút van bennem,
Hogy a kőválygó felhőknek is útja van
S minden léptem után nyomot hagyok.”*

Diáda, Jenő

Tisztelt ünneplő gyülekezet! Kedves diáktársaink!

Most itt ültök ezekben a sorokban emlékektől zsúfolt gondolatokkal, az elmúlt 4, 5, vagy 6 év minden jó és rossz perce újra átfut rajtatok. De már a jövő képei is foglalkoztatnak benneteket. Gondolatban már talán messzebbre néztek. Mostanra pedig egy kettős érzés van bennetek. „Maradnék, de érzem, hogy mennem kell...” Talán mert vágyunk már, hogy bontogassuk szárnyainkat a nagyvilágban, de maradnánk is a jól megszokott helyen, a hozzánk közel álló emberekkel. Mielőtt elbúcsúzunk egymástól, tartsatok velünk egy kis időutazásra, múltidézésre.

Amikor idejöttünk, belerázódtunk a gimnáziumi életbe, megszoktuk a lévays légkört, barátokat találtunk, megszerettünk itt lenni. A mindennapok állandósága biztonságér-

hagytak bennünk: az éretlen tábor, ahol megismerhettük jövőbeli osztálytársainkat; a hétkezdő istentiszteleteket az Avasi templomban; a csendesnapokat, ahol lélekben felkészülhettünk az ünnepek előtt; a mályi program embert és közösséget formáló témáit; az osztálykirándulások rengeteg nevetését; a sportversenyek izgalmait és küzdelmeit; a latin délutánok színes forgatagát; a diákigazgató választás farsztoró, de emlékezetes napjait; az össznépi évrzáró banzájokat a Művészetek Házában.

Az itt töltött évek formáltak minket. Az első hónapok, évek az ismerkedés jegyében teltek, megbarátkoztunk az új környezettel és hozzászoktunk új tanáraink stílusához. A gyerekkor gondtalansága és játékossága gyakran a határok feszegetését jelentette tanáraink számára. Az öszszecsizsolódás lehetőségét, közösségi érzés átélését teremtették meg számunkra a sokszínű programok, a projekthetek, a természettudományos napok előadásai, a törlikoktélós délutánok, a zenekari versenye, a bálók...

A diákigazgató választás versengése és izgalma már keveredett az előrehozott érettségik komoly versenyizgalmával. Ezek a megmérettetések már ízelítőt adtak abból, ami ránk várt és vár...

Eljött az utolsó évkezdés, és ránk szakadt minden. Határidők, időbeosztás, dolgokról való lemondás, a felnőtt élet szele és felelőssége, hogy azokat a célokat elérjük, melyeket kitűztünk magunk elé. Mégis a kemény munka közben még jó volt gyakran gyerekek lenni.

Reméljük, hogy nemcsak számunkra voltak emberformáló hatással az itt töltött évek, de mi is alakítottuk a Lévy

hangulatát, életét és nem megyünk el anélkül, hogy ne hagynánk valami nyomot magunk után. Bízunk benne, hogy diáktársaink is szeretettel emlékeznek drámás előadásainkra,

zettel töltött el és mi is az iskola életének részesei lettünk. Ahogyan az iskola alakított bennünket, úgy mi is igyekeztünk ezt tenni. Örünk megannyi emléket, melyek nyomot

trombita szólókra, példát vesznek a zenekari versenyek lelkes produkcióiról. Példamutatás számukra a lelkesedésünk és elszántságunk a sportban, énekkarban, diakóniai szolgálatban, és ha mi elmegyünk, folytatják ott, ahol mi abbahagytuk.

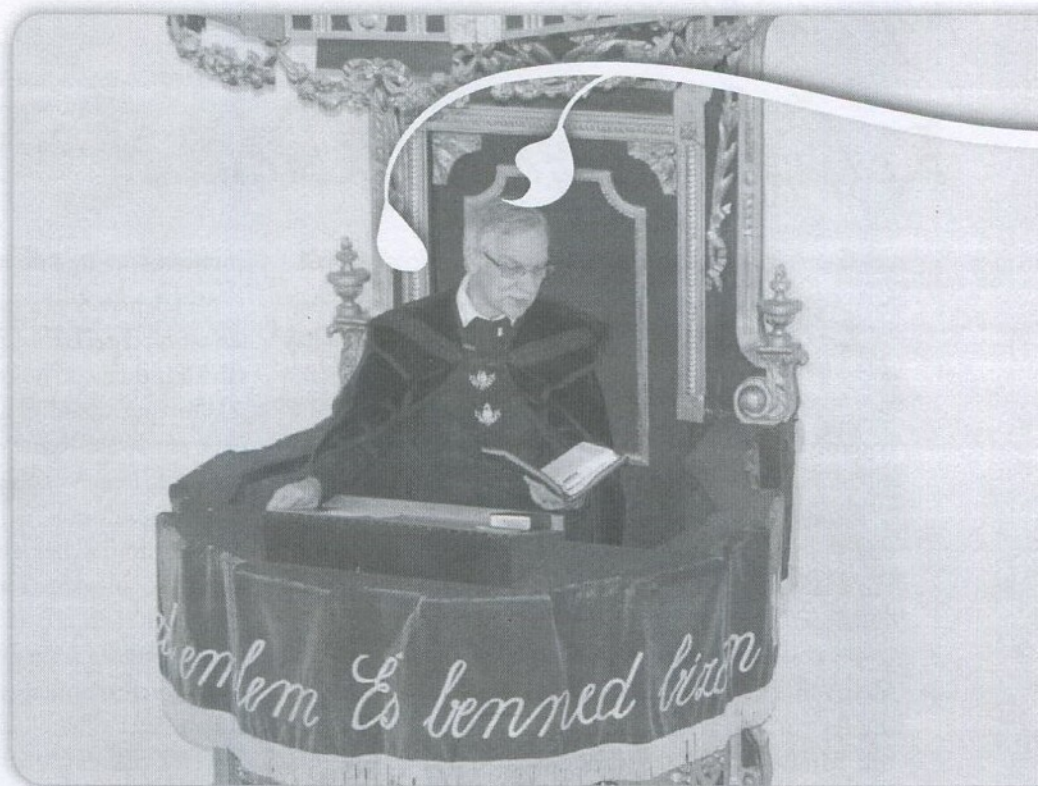
Mert mi most elmegyünk, számot adunk tudásunkról a vizsgákon, de arról is, hogy a nagybetűben is megálljuk a helyünket, amihez emberileg, lelkileg, erkölcsileg mindent megkaptunk.

„Az életben felbukkannak olyan emberek, akik nyomot hagynak a létedben. Olyanokat küld az utadba, akik varázslattal vagy anélkül, de hatással vannak viselkedésedre.”

Köszönjük tanárainknak a türelmes odafigyelést, a jóindulatú szigorúságot, a beszélgetéseket, tanítást, a lelki nevelést. És persze köszönjük szüleinknek, hogy támogatták iskolaválasztásunkat, segítettek, hogy megtaláljuk önmagunkat és biztosították a hátteret a tanulásunkhoz.

„Most búcsúzunk és elmegyünk...” Kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje továbbra is mindnyájunk életét.

Ezzel a bibliai idézettel szeretnénk búcsúzni, megköszönve mindent.

„Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.

De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul; szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.”

Ézsaiás 40:28-31

Kedves Ballagó Diáktársaim!

Engem ért az a megiszteltetés, hogy a Léway tanulóifjúsága nevében elbúcsúztassalak titeket. Mint volt osztálytársatok-hiszen én egy tanévet cserediákként Ausztráliában töltöttem- ez nem könnyű feladat. Nehéz titeket kívülállóként nézni és beszélni hozzátok.

Kezetek virágokkal, szívetek örömmel és izgalommal teli. Voltak, akik sok energiát fektettek az eltelt évek során a tanulásba, és voltak, akik kevesebbet, de remélem, álmaitok és vágyaitok mind-mind valóra válnak.

4-5-6 éve még ti voltatok újjak iskolánkban, és nektek illett volna a nagyobbakra felnéznetek, de ez nem mindig így történt. Most rátok néznek fel fiatalabb társaitok. Mindenki irigyel titeket: nincs több korai kelés, becsengetés, nincs több felelés, dolgoztatás.

Elrohant ez a pár év, elérkezett számotokra a búcsúzás ideje!

Ne felejtsetek el a sok jót, amit együtt éltetek át: éretlen tábor, erdei iskola, mályi közösségépítő program, osztálykirándulások, bográcsozások, diákigazgató választási kampány, valamint a sok-sok együtt eltöltött kellemes órák és napok. Remélem, hogy visszagondolva az eltelt évekre, kellemes érzésekkel fogtok ránk emlékezni.

Úgy gondolom, a Léway két dolgot mindenképpen ad útravalóul a diákjainak: gyökereket és szárnyakat. Itt mindenki megkapta azokat a szükséges alapokat, melyekkel elérheti céljait. Szárnyaitok megerősödtek, most már „repülésre készek”. Röpítsenek magasra Titeket!

Higgyetek önmagatokban, és soha ne adjátok fel az álmaitokat! Válgatok tudósokká, jó szakemberekké, vagy legyetek sikeres sportolók, a lényeg, hogy mindig becsületesen dolgozzatok, és soha ne feledkezzetek meg arról, honnan indultatok!

Lezárul életetek egy emlékezetes korszaka, mely mindegyikötök lelkében mély nyomot hagyott. Barátságok-szerelmek születtek ez idő alatt, mely remélhetőleg a továbbiakban is megmaradnak.

Most eljött az idő, amikor elhagytok minket, és kiléptek a nagybetűs ÉLETBE.

Nagy László szavaival búcsúzom Tőletek:
*„Nehéz volt a szavakkal játszani,
Nehéz volt olyat mondani,
Ami kell, ami szép, s amit szabad,
Valamit, ami örökre megmarad benned,
S talán bennem is.”*

Kedves Ballagó Kollegistáink! Kedves Kollegák!

Több tekintetben is rendhagyó ez a mostani diákotthoni ballagás. Rendhagyó a tekintetben, hogy új szervezeti keretei vannak a diákotthonnak. Nem Zoli bácsi áll itt, hanem hárman állunk: Nyergesné Ági néni, aki a lány oldali munkaközösség-vezető, Boda tanár úr, a fiú oldali munkaközösség-vezető, és jómagam, aki ebben az évben a diákotthonért közvetlenül is felelős voltam. Ez azt is jelenti, hogy nem egy ballagási beszéd fog elhangzani, hanem három. E tekintetben is rendhagyó a mostani ballagás.

Szeretnék jól gazdálkodni az idővel, no meg, hogy a vacsora se hűljön el, fogadjátok szeretettel az én búcsúzó gondolataimat.

Előljáróban hadd osszam meg veletek azt az információt, hogy én magam is voltam kollégista. Erdélyben, Szatmáron az 1970-es évek végén. Egy korábbi zárda épület volt a kollégium. Nagy hálósobákkal, 15-25 tanuló számára, és csak háló volt. Reggel bezárták, este újra kinyitották. A szekrényeink a folyosón voltak, amelyet nem igazán fűtöttek télen. Ott kellett öltözködnünk a folyosón, a szekrény előtt. Meleg víz egyszer volt egy héten, a többi napokon lehetett hideg vízzel zuhanyozni. A szilencium sokkal keményebb volt a maiaknál, és a rendkívüli kimenő ismeretlen fogalom volt. Ezek voltak az akkori keretek. Mégis szeretettel emlékszem a kollégista időkre!

Egy nagyon egyszerű szóról szeretnék nektek néhány gondolatot szólni. Ez a szó a: KERET. Sokan lehet, hogy értetlenül álltok a szó előtt: KERET, mert valami magasztosabbat reméltetek diákotthoni ballagásotok alkalmából. Látom a szemetekben, hogy néhányatok agyában már elindult a fogalomtársítás.

Keret – képkeret, juthat eszünkbe elsők között. Amely összetartja, összefogja a lényegét, ráirányítja a figyelmet a tartalomra. Ilyen keret kívántunk mi is lenni a számotokra. A tartalomhoz, a mondanivalóhoz, az alkotáshoz illő keret. Amely nem önmagáért fontos, hanem hogy kiemelje a tartalmat, az értékeket, amelyeket keretez. A Lévy sem és a diákotthonunk sem önmagáért fontos, hanem, hogy rámutasson arra, hogy nektek ezekben az években a lehető legtöbbet kellett gyarapodnotok: értelemben és értékrendben. Bocsássátok meg, ha néha szűknek éreztétek a kereteket, de ahhoz az értékekhez, amelyeket mi akarunk a képen megjeleníteni többnyire ilyen keret kell.

Keret – csapatkeret, juthat eszetekbe talán másodiknak. Nagy mérkőzések előtt az edzők keretet hirdetnek. Kik azok a játékosok, akiknek a játékára az edző számít. Melyik az a közösség, amelyiknek a tagjai végig fogják küzdeni a mérkőzést, egy csapatot alkotnak, egymást segítik, hogy a közös célt elérjék: a győzelmet.

Ti voltatok ez a keret kedves ballagó kollégistáink, ti vagytok a csapat. Mindig nagy kérdés az edző számára, hogy amikor pályára küldik a csapatot, akkor milyen az erőnlétük, mennyire értették meg a taktikát, tudnak-e csapatként működni.

Mi is pályára küldünk titeket: az élet pályájára. Azt is eláruljuk, hogy a pályán nem lesztek olyan védett körülmények között, mint az edzéseken. Küzdenetek kell, csapatjátékosként a jó célért.

Keret – csak egy betűvel kiegészítve Kere(sz)t.

Ez is egyfajta keretet jelent a számunkra, amelynek van egy vízszintes behatárolása, amely a földi létünket, az emberi kapcsolatainkat és lehetőségünket jelenti.

De van egy függőleges szára is, amely az Istennel való kapcsolatunkat, és az örök életbe vetett hitünket jelenti, és a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolaton keresztül tölthető be.

Elárulok nektek egy titkot: csak az az ember harcol állandóan a földi, vízszintes keretek ellen, aki nem ismeri a függőleges, a fölfelé mutató ágát a keresztnek. Aki ezt megismerte, abban ez a harc megszűnik, és átalakul benne egy belső hajtóerővé: hogyan tudom a vízszintes kereteket, amit a földi lét során kapunk a legteljesebben betölteni és megtölteni.

Azt kívánom nektek, hogy értsétek meg a kereszt két szárának ezt a képletes rendeltetését, és tudjatok mindent megtenni azért, hogy betöltsétek a rendelkezésekre álló keretet.

Végezetül: az én beszédem is csak egy KERET. Kerezni szeretné Nyergesné Ági néni és Boda tanár úr gondolatait. Akiknek át is adom a szót.

Nyergesné Kövesdi Ágnes, Boda József

Kedves Diákotthoni Ballagók!

Útravaló a diákotthoni ballagóknak!

A diákotthon lakóinak búcsúztatása több körben történik. A csoportokban kedves gondolatokkal, énekekkel, apró meglepetésekkel búcsúznak a szobatársak, csoporttársak, nevelők, majd sor kerül a diákotthoni ballagásra is ahol az alsóbb évesek virágot és ajándékot adnak át az öreg diákoknak. Megható ünnepi műsor keretén belül kerül sor a vezetői köszöntésekre, jutalomátadásra. Az alkalmat mindig közös ünnepi vacsorával zárjuk, melyen a csoportvezető nevelőtanárok a hagyományoknak megfelelően egy-egy gondolattal, igével, énekekkel, vidám verssel vagy képekkel búcsúznak el a végzőseiktől.

Kedves útrakelő diákok! Mindnyájan úton vagyunk! Már ti is kezditek érezni, érteni, hogy elindultatok. Útjainkon vannak kereszteszódések, elágazások, de vannak útbaigazítók, irányt és célt mutatók. Mi nevelőitek, tanáraitok is ezek kívántunk lenni, igyekeztünk jó irányt adni, de a saját utatokon ti most tovább kell, hogy menjetek. Útravalóul igazi célokat kívánunk átadni, ezért a következő igéket szeretnénk szívetekre helyezni és ezekkel búcsúztatni titeket.

„Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged! Boldog ember az, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol. Seregek Ura, boldog az az ember, aki benned bízik!”

(Zsoltárok 84:5-6, 13)

„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.”

(Jn. 14:6)

Járjatok továbbra is hittel az Isten útján, amelyen elindultatok és reménykedjetek Őbenne, szíveteket rábízva, teljes legyen életetek! Kívánjuk, hogy legyen értelmes és Istennek tetsző életcélotok, megfelelően és okosan gazdálkodjatok a rátok bízott idővel és talentumokkal!

Reméljük, hogy mindazokat a szép emlékeket, amiket itt átéltetek soha nem felejtitek el és emlékezetesek maradnak számotokra.

Köszönjük, hogy a diákotthon életét ti is színesítettétek, szebbé tettétek és gazdagítottátok.

A csoportvezetőitek nevében kívánunk sok erőt, bölcsességet és Isten gazdag áldását az előttetek álló szép évekre! Isten áldjon benneteket!

Szűcsné Bottka Krisztina

Vallomás

És azért imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban-jobban bővülködjék ismeretben és minden értelmességben;

Hogy megítélhessétek, hogy mi a rossz és mi a jó; hogy legyetek tiszták és botlás nélkül valók a Krisztusnak napjára; (Fil. 1, 9-10.)

Jtt az idő. Mit is mondhatnék, amit még nem mondtam el a hat együtt töltött év alatt? Hiszen az első találkozásunk óta egyre csak arra törekszem, hogy elmondjak mindent, megtanítsalak mindenre, amit Szépnek és Igaznak hiszek, hogy tanítványként méltóak lehessünk a munkára, amit el kell végeznünk...

Mióta vártuk, féltük ezt a percet...

Mert az első pillanattól kezdve tudtuk, hogy minden napnak megvan a maga tanulnivalója, tennivalója, az arra a napra szabott kis lépése. Tudtuk és vártuk ezt a napot, mikor azt mondjuk: ennyi volt és nincs tovább, értékelni kell: mennyit ért a munkánk? Kíváncsiak is voltunk, milyen lesz a megtett út, igazodik-e egymáshoz a léptünk, szót értünk-e a Nagy Cél érdekében?

És elindultunk. Hegynek föl, dombról le, göröngyösön és kátyúson,...gyakran kétségekkel telve, de közben jókedvűen, szellemesen, ötlet dúsan, meglepetésekkel tele, unatkozni veletek és mellettetek nem lehetett. Az első évben ahányan voltatok, annyifelé szaladtatok – össze kellett titeket rendezni, irányba terelni és tartatni a tempót. Később, mikor nagyobbak lettetek és kezdtetek energiatakarékosan működni, néha csak vonszolatok magatokat mögöttem, gyakran megpihentetek, ülve néztétek, ahogy mások izzadságosan rótták a következő kört, mostanában pedig titkos örömmel vettem észre, hogy néha már ti diktáltok és én lihegek mögöttetek. Jóleső érzés, hogy a végén már félszavakból, egy pillantásból is tudtuk, mit gondol a másik vagy mire van szüksége.

Sokat kaptam és tanultam töletek és általatok. Sok őszinte szót, beszélgetéseket, őrizgetek tárgyakat, leveleket, melyeket nevezetes alkalmakkor kaptam töletek. De leginkább köszönöm a tekinteteket. A bátran és őszintén szembe nézős, kérdő, a néha talán provokatív, sokszor kíváncsi tekinteteket. Hálás vagyok azért, hogy ajándéknak érzem ezt a hat évet, minden jó és nehéz percével. Meg kellett küzdeni a figyelmetekért, az együttműködésetekért, de azért meg lehetett nyerni az elismerésüket is. Gyakran kellett meggyőzni titeket - a szolgálalkúság nem a ti műfajotok-, szenvedélyes igazságkeresőkké lettetek, de megtanultatok közben indulaitokat kezelni, másokra figyelni, mérlegelni, egymásért is dolgozni, saját magatokról lemondani a közösség érdekében.

Megmutattátok, ha valamit igazán akartok, hegyeket mozgattok és vizeket tereltek erőn felül és tűzbe mentek egymásért, az ügyért... így lettetek „Legendák”. Közben volt sok vitánk, néha talán haragudtam és haragudtatok, nem értettetek és nem értettelek, de a végén mindig azt éreztem, megérte. És büszke voltam rátok. Nagyon. Jó volt veletek.

Most itt az idő. Vizsgáznunk kell, számot adni tudásról, megállni a helyeteket az életben. Van, aki már a versenylovak izgalmaival türelmetlenkedik a startpisztoly dördülésére várva, de talán többen féltek, a kényelmes, ismerős, kiszámítható mindennapjaitoktól is búcsúztok, a bizonytalanság, az ismeretlen félelemmel, szorongással tölt el... Nem lesz egyszerű. Ezt senki sem ígéri. De az új kihívásokban és megmérettetések során tartást fog adni az az emberség, hit és erő, amit a Lévyban magatokba összegyűjtöttetek. Megecsődöttetek testben és lélekben ... felnőttek. A legnagyobb és leglátványosabb utat jártátok be, a fiúk többsége derékig erő kiskamaszból már felülről pislantó fiatalemberré váltak, a lányok kedves, fiatal nőkké értek. Mennetek kell.

Évekkel ezelőtt egyszer azt kérdeztétek, fogok-e sírni a ballagáson. Akkor ott, hirtelen nem is fejtettem meg, mi rejlik e kérdés mögött. Most már tudom, azt akartátok tudni, fonto-

sak vagytok-e számomra és szeretlek-e benneteket. Mert ha szerettél és szerettek, ha fontos volt számodra a másik, ha azt érezted, dolgod van és szükség van rád, a mosolyodra, a jelenlédre, a biztatásodra és ezt te is megkapod, akkor a búcsú, az elválás könnyekkel és fájdalommal jár. Akkor sírni kell.

Hogy volt-e könny? Most már tudjátok...

Tornai András versének részletével kívánok jó utat:

*„...Szeretném, ha a názáreti lányomaiba illeszkedne életed
Szeretném, ha elfogadnád Isten áldásait.*

Szeretném, ha nevetve élnél.

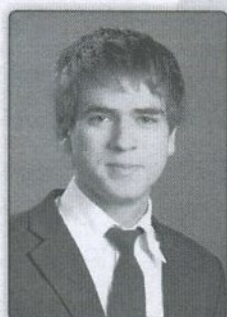
Béke legyen veled!

Testvéred”

12. A osztály, osztályfőnök:
Szűcsné Bottka Krisztina

Andrassy György

Balajthy Bálint

Boda Dávid

Bodnár Kristóf

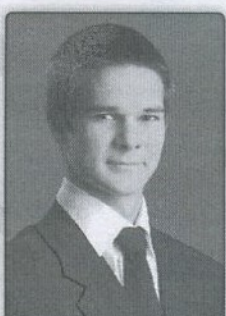
Diószeghy Csaba

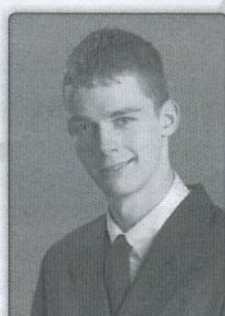
Dobán Boglárka

Gál Renáta

Gönczi Gábor

Henyecz Máté

Irlanda Gáspár

Kozák Ádám

Kubi Máté

Lalik Patrik

Láncoz Zsuzsa

Lévai Krisztián

Lipták Brigitta

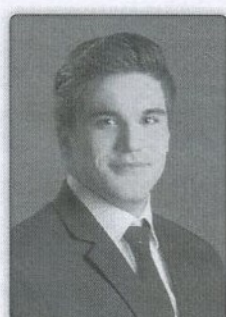
Mester Annamária

Molnár Martina

Oláh Dóra

Pácza Gergő

Serfőző Evelin

Sipos Péter

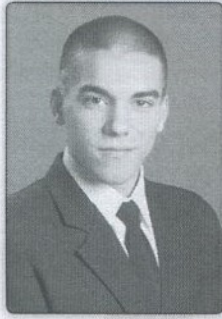
Szabó Dalma

Szabó Mercédesz

Szűbai Ádám

Tóth Richárd

Tyukodi Zoltán

Vámos Vivien

Varga Vivien

Victor Sára

Zemlényi Regina

Kerboltné Tóth Edit

Kedves Osztályom!

Már túl leszünk az érettségien és a bizonyítvány osztáson amikor kezetekbe kerül ez az újság. Többen is azt hiszik, hogy nincs már több matek házi. Pedig tévedtek. Az érettségi írásbelin bőven volt statisztika feladat, hát én is egy ilyen találtam ki számotokra.

Nos, hát itt van az utolsó matematika feladat:

A következő táblázat azt tartalmazza, hogy a mai dátumig ki hány hónapot élt.

(Elég nagy a különbség a legkisebb és a legnagyobb adat között, csakúgy mint a Ti osztályotokban).

215	217	217	218	219	221	222	222	223	223	224	225	225
225	226	228	228	228	229	229	229	230	232	232	232	234
234	234	236	237	237	238	238	238	239	239	242		

Határozd meg az adatok átlagát!

Mennyi a medián?

Határozd meg a móduszt!

Számítsd ki az adatok terjedelmét!

A szórás: 4,3

Számítsd ki a következő értéket :

(átlag + medián + módusz + terjedelem + elemszám - szórás) : π =

A kapott számot írd át 16-os számrendszerbe!

Ird ide az eredményt:

12. C osztály, osztályfőnök:

Kerboltné Tóth Edit

Balázsfalvi Dóra Blanka

Balla Eszter

Béres Angelika

Bobaly Eszter

Borbély Márk

Boros Alexandra

Bráz Viktória

Bumbera Roland

Csupány Lilla

Demény Balázs

Éles Kitti

Fábíán Ildikó

Farkas Tamás

Haluska Johanna

Jubász Evelin

Kádár Szilárd

Kalla Lilla

Kása Ivett

Kiss Bianka

Kovács Anna

Kovács Rebeka

Körmöndi Noémi

Lévai Lázár

Mészáros Boglárka

Molnár Axel

Nagy Csaba

Nagy Eszter

Nagy Péter

Nagy Zsófia

Rozman Fruzsina

Simon Zsófia

Subert Viktor

Sz. Nagy Eszter

Szabó Bence

Szabó Irén

Vidó Dalma

Megoldás:

Nos, ezek vagytok Ti. A táblázat 37 számadata azt jelenti, hogy hány hónapot éltetek eddig. Bizony nagyon sokféle és széles terjedelmű adatsor ez, mint amennyire sokféle és színes egyéniségek voltatok Ti is egyenként.

Átlag: életkor hónapokban: 228,78

Medián: 229

Terjedelem: 227

Módusz: 225

Elemszám: 37

Szórás: 4,3

(átlag + medián + módusz + terjedelem + elemszám – szórás) : $\pi = 300$

Ha ezt a számot átírjátok 16-os számrendszerbe, akkor azt kapjátok, hogy ennek a 37 db statisztikai adatnak az elvégzett műveletek utáni eredménye egy közösség.

Ezek voltak **Ti: 12. C**

Láthatjátok, hogy még a Jó Isten is Titeket a 12C-be teremtett (különben hogyan jött volna ki ez az eredmény?)

Isten áldjon Benneteket!
Sok szeretettel osztályfőnökötok :
Kerboltné Tóth Edit

Taskó Márta

Búcsúbeszéd

Az utolsó néhány napba próbáltuk besűriteni 4 év gondolatait és érzéseit. Útravalónak felnőttként még megpróbáltam újból megerősíteni azokat a fontos emberi, erkölcsi értékeket, amit osztályfőnökként képviseltem, de a felnőtté válás rögzös útjain nem biztos, hogy mindig sikerült a világ zajánál hangosabbnak lenni. Az a kis könyv, amit Töletek kaptam, megnyugtató, tudtam hangosabb lenni a belső fületeknek, mint a külvilág. Látszólag véletlenül sodródtunk egymás mellé, de jól tudjuk, nincsenek véletlenek. A Világmindenségben mindennek oka és célja van. Oka és célja van annak, hogy Ti osztálytársakként és fogadott gyereimként együtt voltunk. Tanárként, osztályfőnökként ajándékok voltatok nekem. Megtapasztalhattam veletek a jó, összetartó közösség élményét, hogy érdemes bizalmat szavazni mindenkinek, hogy időnként jó, ha kemény is vagyok, mert ahogyan törődtem veletek, Ti is velem és egymással. Az ember pályafutása során ritkán adódik, hogy ilyen harmóniában lehessen azzal a csapattal, amit rábíztak. Én ezt az örömet megkaptam Töletek és nagyon köszönöm.

Egy korszak lezárult, de nem vaskapuval. Visszamenni ugyan nem lehet, de a felhalmozott munícióval könnyebb a világban boldogulni. Tudjátok, mit lehet enni, mit nem érdemes, mitől lesz csonttrikulások, mitől működik jobban az immunrendszeretek. Van egy erős kapcsolati tőkétek,

ami nem forintosítható, de attól sokkal értékesebb. Vannak dolgok, helyzetek, amik pénzzel nem elérhetőek, de egy jó tanács, tipp, segítség akár gazdaggá is tehet. Tartsatok (tartunk) össze az érettségi után is! Ne felejtsetek, hogy ezek már kipróbált kapcsolatok, megvan a szeretet és a bizalom.

A legvégén legyen a tarisznyátokban A szeretet himnusza (1Kor. 13). Minden benne van, ami a boldog, Isten szerinti élethez kell.

„Törekedjete a szeretetre!”
Miskolc, 2013. május 4.

12. O osztály,
osztályfőnök:
Taskó Márta

Ábrám Boróka

Angyal Anna

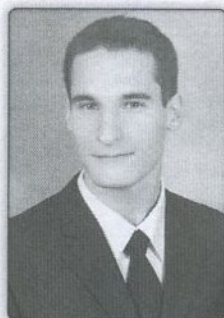
Bársony Dalma

Bató Viola

Békési Richárd

Berezsnay András

Borbély Mária

Fegyverneki Fanni Mária

Ferenczi Fruzsina

Fülöp Anna Eszter

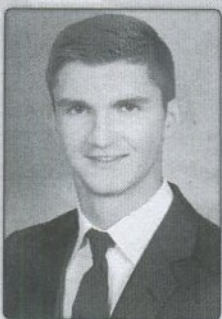
Gönczi Dániel

Grebely Csaba

Hege Anna

Kántor Péter

Kardos Máté

Kiss Krisztina

Kovács Gréta

Kovács Mirjam

Kovács Rábel Márta

Lángi Balázs

Menyhért Nikolett

Miklós Zoltán Hunor

Molnár Zsombor

Nagy Kristóf

Rakaczki Dániel

Simon Gabriella

Szabó Gábor

Székely Krisztina

Tomori Zsófia

Tóth Barnabás

Tóth Patrícia

Varga Fanni

Vig-Kiss Ilona

Pro Excellencia díjasok

*Kiemelkedő versenyeredményeket elért ballagó
diákok osztályfőnökeikkel és felkészítő tanáraikkal*